

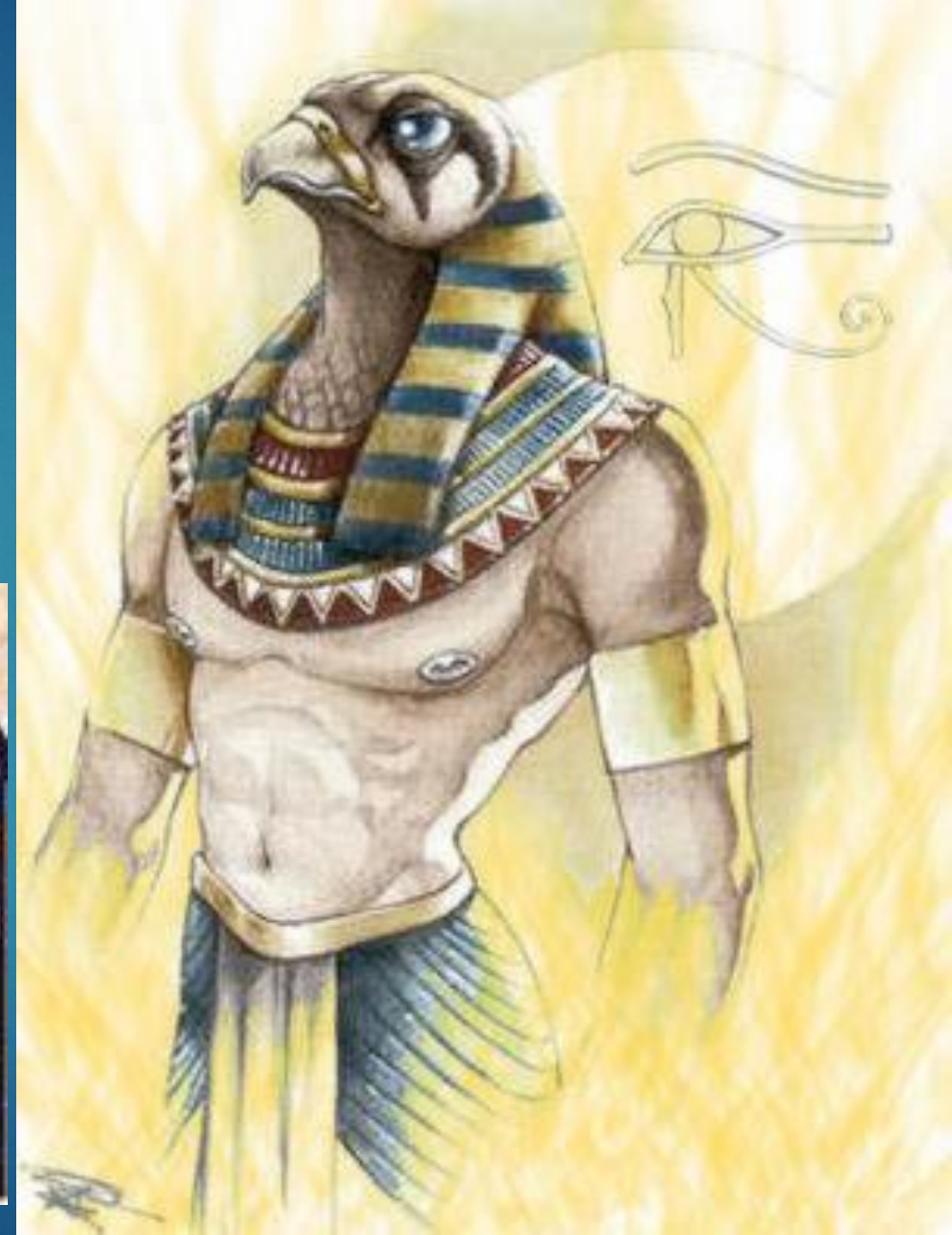
Мистецтво Стародавнього Єгипту

Річка і сонце – ось головні дійові особи в єдиному просторі мистецтва Стародавнього Єгипту.

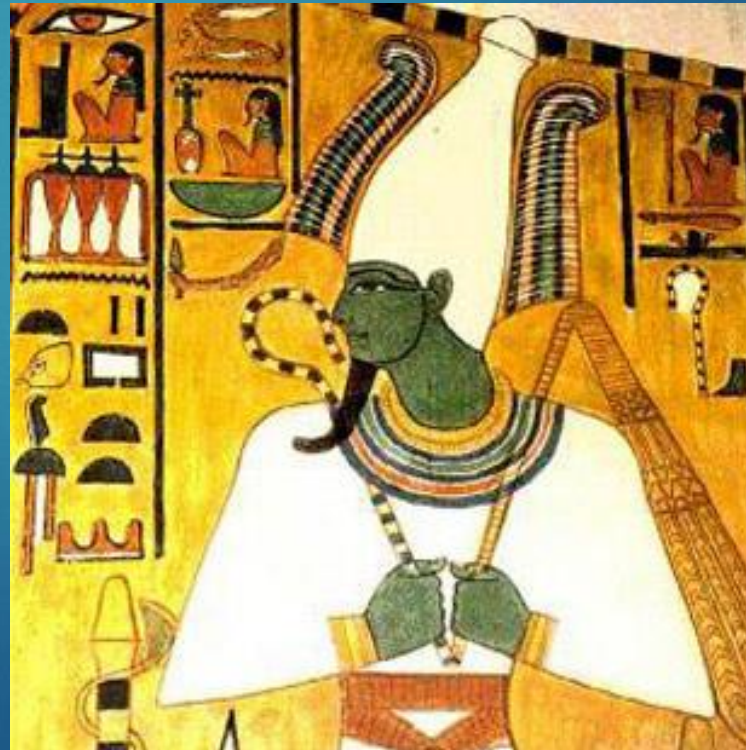
Річка ділить Єгипет навпіл на східний і західний. Сонце сходить на сході та сідає на заході. Схід – де народжується сонце – країна живих, захід – де воно сідає – країна мертвих.

Головний бог стародавніх єгиптян – бог сонця Ра. Його зображували як людину з головою сокола.

Другим богом, якому поклонялися єгиптяни, був Озіріс – бог мертвих, вталення призахідного сонця, чиє царство перебувало на захід від Нілу.

Смерть розумілася як перехід до іншого життя, і тому розглядалася як благо.

Єгипет – перша рабовласницька держава, де з'явилися писемність та релігія.

Вищий соціальний стан займав фараон (цар). Він був вищим втіленням божества. За фараоном слідували жерці – служителі храмів. Вони були посередниками між вищим світом і людьми.

При дворі знаходилися адміністративні чиновники. Існував клас землевласників. Вони становили правлячу олігархію і мали право будувати розкішні гробниці. На нижчому положенні були селяни. Рабами були військовополонені.

Столицею Єгипту було місто Мемфіс. Провідним мистецтвом була архітектура.

Етапи історії Стародавнього Єгипту

Додинастичний період (IV ст. до н.е.)

Давнє Царство (3200-2400 рр. до н.е.)

Середнє Царство (2400-1900 рр. до н.е.)

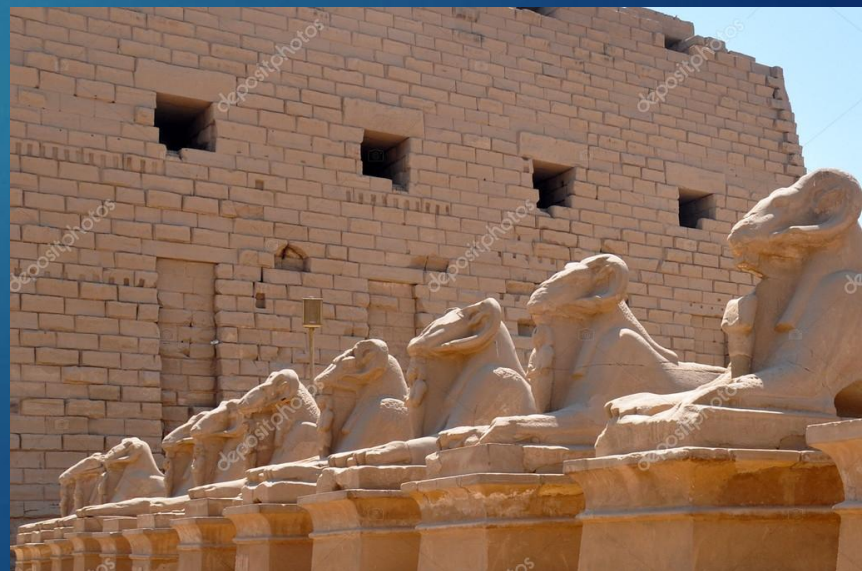
Нове Царство (1600-1200 рр. до н.е.)

Пізнє Царство (1100-332 рр. до н.е.)

Архітектура Стародавнього Єгипту представлена двома видами: поховальними спорудами та храмами.

Вони створювали ансамбль основних обрядів стародавніх єгиптян – поховання та поклоніння богам.

Перші поховальні споруди – мастаби – гробниці, вкопані в кам'янистий ґрунт, над яким зводилося невелике приміщення з цегли. Це приміщення могло складатися з декількох кімнат, де влаштовувалися комори, де ставилося все, що вважалося необхідним померлому: запаси їжі, предмети побуту. Тут же було і особливе приміщення для статуї та жертвоприношень.

Тіло померлого перебувало в погребальному склепі.

Виникли цілі кладовища мастаб – міста мертвих.

З часом соціальні відмінності проявилися і тут. Мастаби знаті перетворювалися на похоронні «особняки». Вони виділялися розмірами, безліччю прибудов, багатим настінним розписом.

Період Стародавнього Царства

Період Стародавнього Царства – час розквіту єгипетського мистецтва. Три знамениті піраміди – Хеопса, Хефрена і Міккеріна – символізують єгипетську міць і остаточне затвердження царя в якості божества.

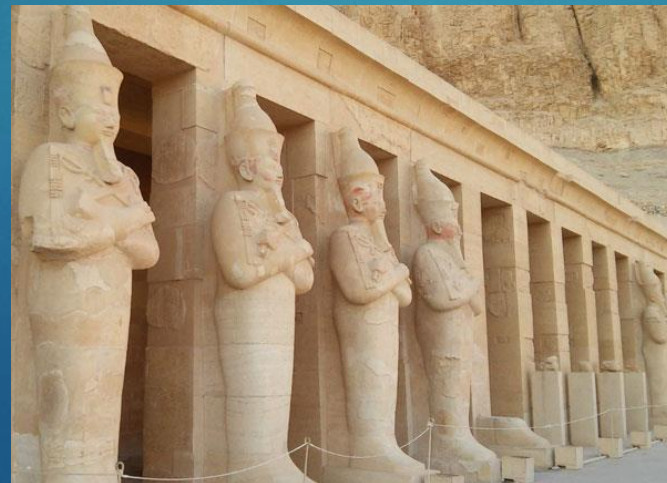
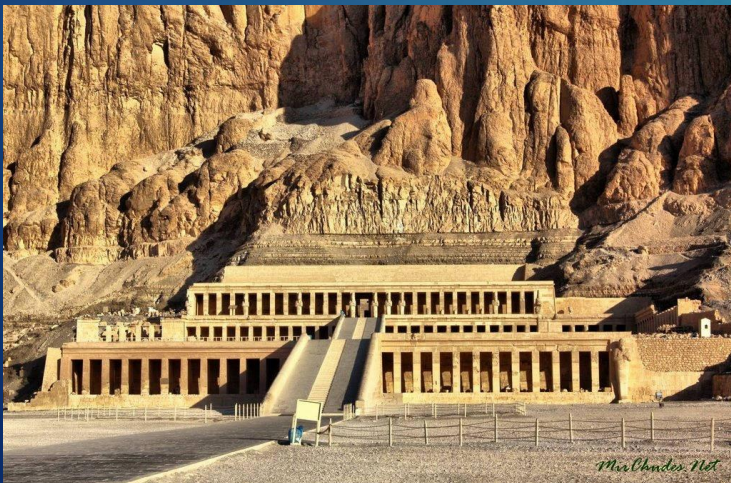

Період Нового Царства

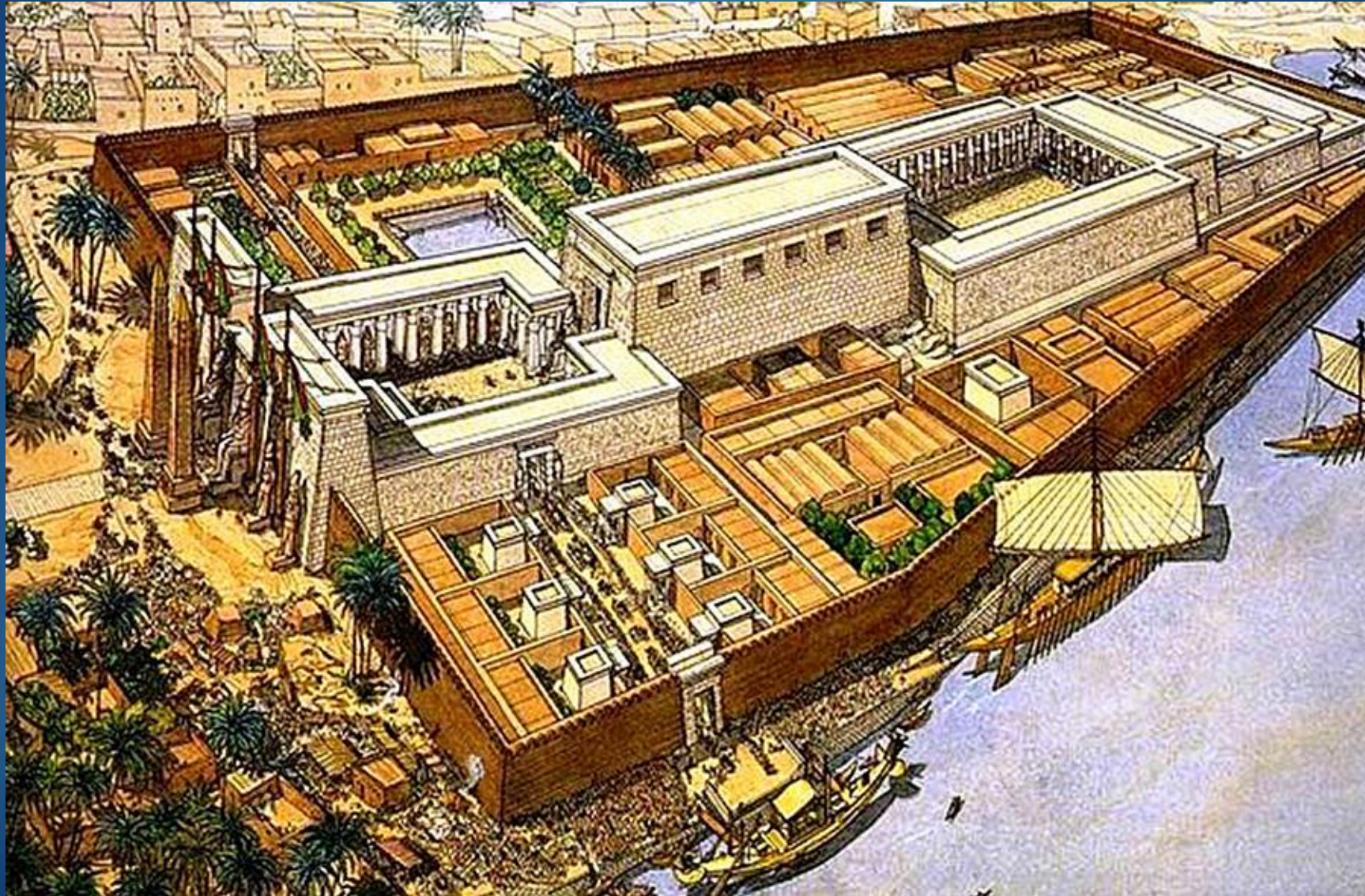
Розквіт храмового будівництва відноситься до Нового Царства. Фараонів стали ховати в Долині Царів, в гробницях висічених в скелі.

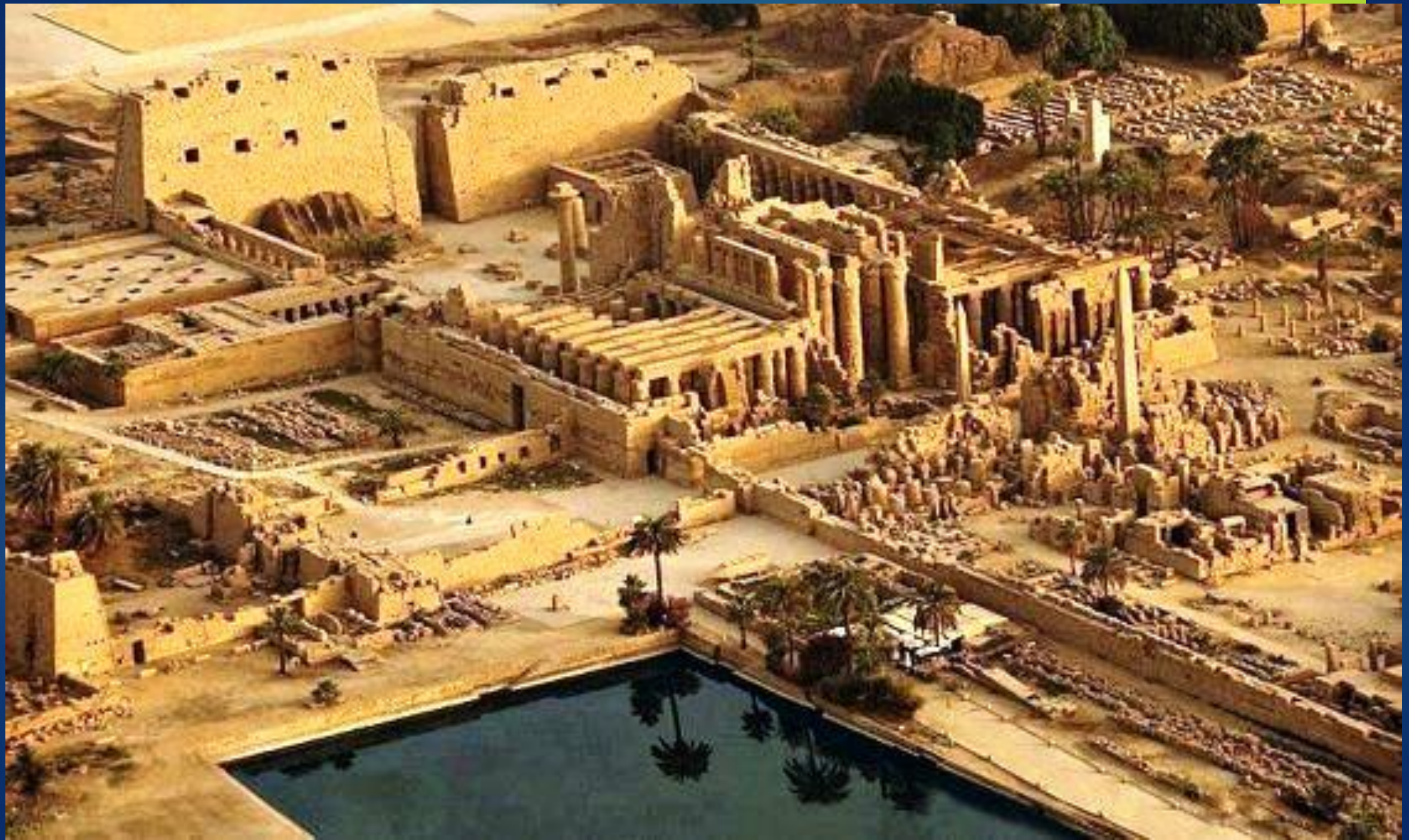
У Новому Царстві починається суперництво між владою фараонів і владою жерців.

Храм цариці Хатшепсут (кінець 16 ст. до н.е.)

Найзнаменитіший храм Нового Царства – Храм в Карнаке.

Цей храм зводився протягом декількох століть (з середини 16 – по 12 ст. до н.е.)

Дякую за увагу